

Ομιλία του Επισκόπου Ρία

Προσκύνημα 2017

Ο Ιησούς είπε: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, γιατί αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού».

Και ο Απ. Παύλος στην επιστολή του προς τους Κορινθίους προσκαλεί τους πιστούς να είναι οι συμφιλιωτές: «Κι όλα αυτά προέρχονται από το Θεό, που μας συμφιλίωσε μαζί Του δια του Χριστού, κι ανέθεσε σ' εμάς να υπηρετήσουμε το έργο της συμφιλίωσης».

Α) Εισαγωγή:

Επιτρέψτε μου πρώτα να σας χαιρετίσω με salaam (*ειρήνη*) και να μεταφέρω τον ίδιο χαιρετισμό από τους ανθρώπους μας στον Τόπο που πολλοί τον αναφέρουν ως Αγίους Τόπους και τον οποίο αναφέρω ως Τόπο του Αγίου Θεού. Κι αυτό επειδή άγιος (*holy*) μπορεί να σημαίνει και τόπος με πολλές τρύπες (*hole=τρύπα*), κάτι που δυστυχώς είναι αλήθεια τώρα, ως αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή.

Β) Συνάντηση με τον πρωθυπουργό Τόνι Μπλερ.

Αυτό με οδηγεί κατευθείαν στο να μοιραστώ μαζί σας μια συνάντηση με τον τότε πρωθυπουργό του Ηνωμένου Βασιλείου, τον κ. Τόνι Μπλερ, στις 18 Φεβρουαρίου 2003, παραμονές του πολέμου στο Ιράκ. Ήμουν ένας από τους τέσσερις επισκόπους: δύο από την Αγγλία, ένας από τις Ηνωμένες Πολιτείες κι εγώ, που προσπαθούσαμε να του αποσπάσουμε την προσοχή από τον πόλεμο σε ειρηνικά μέσα. Η απάντησή του ήταν: «Αρχίζουμε τον πόλεμο εναντίον του Ιράκ για να ανοίξουμε το δρόμο για την ειρήνη στη Μέση Ανατολή!!!;;» Στο οποίο απάντησα: «Κύριε πρωθυπουργέ: Η πιο σύντομη διαδρομή προς τη Βαγδάτη περνάει από την Ιερουσαλήμ. Όταν επικρατήσει η ειρήνη στην Ιερουσαλήμ, η ειρήνη θα επικρατήσει σε όλο τον κόσμο».

Όλοι γνωρίζουμε τι συνέβη, ποια ειρήνη έφερε στη Μέση Ανατολή και πως όχι μόνο το Ιράκ, αλλά και όλη η Μέση Ανατολή έγινε χίλια κομμάτια.

Γ) Η λύση είναι η ειρήνη.

Φίλοι μου, οι πόλεμοι δεν φέρνουν ποτέ πραγματική ειρήνη. Η πραγματική ειρήνη δεν έρχεται με την απουσία πολέμου, ή την κατάπαυση των εχθροπραξιών, και σίγουρα όχι με την ηρεμία που προκύπτει από την υποταγή και την καταπίεση. Η λύση είναι η ειρήνη.

Δεν υπάρχει τόπος κάτω από τον ήλιο, όπου ο όρος ειρήνη/Salaam/Shalom να χρησιμοποιείται όπως τον χρησιμοποιούμε εμείς στο Ισραήλ, στην Παλαιστίνη, στις αραβικές χώρες, στους λεγόμενους Αγίους Τόπους. Χαιρετίζουμε ο ένας τον άλλον με το Salaam ή το Shalom, ή το As Salamu Alaikum (*ειρήνη σε σένα*). Αρχηγοί Εκκλησιών, Ραβίνοι και Ιμάμηδες κάνουν μακροσκελή κηρύγματα πάνω σ' αυτό. Παιδιά ονομάζονται Salaam και Shalom. Το ίδιο και ουρανοξύστες στο Τελ-Αβίβ όπως και διάφορα εμπορικά κέντρα και πόλεις. Κι όμως, δεν υπάρχει πολύ Salaam ή Shalom. Ο όρος έχει χρησιμοποιηθεί, έχει καταχραστεί και κακοποιηθεί τόσο πολύ που όχι μόνο υποτιμήθηκε, αλλά γεννά αμφιβολίες για την ειλικρίνεια κάποιου όταν τον χρησιμοποιεί. Θυμάμαι τον Ψαλμό 120 όπου αναφέρει τον Θεό να λέει: «Εγώ ειρήνη επιθυμώ, μα όταν γι' αυτήν μιλώ εκείνοι αρχίζουν πόλεμο».

Δ) Ειρήνη όπου υπάρχουν συγκρούσεις.

Η επιδίωξη της ειρήνης και της συμφιλίωσης δεν σημαίνει ότι θα αποφύγουμε τις συγκρούσεις. Μπορούμε να συμβάλουμε στην ειρήνη και/ή να συμμετέχουμε σε πράξεις συμφιλίωσης μόνο όταν υπάρχει σύγκρουση. Δεν λείπουν οι συγκρούσεις γύρω μας: όχι μόνο μεταξύ των εθνών, αλλά και μεταξύ των ατόμων, μέσα στις οικογένειες και μεταξύ των γειτόνων. Κανένας με κοινή λογική δεν αφήνει τις αντιμαχόμενες πλευρές για να ασχοληθεί με τη συμφιλίωση αυτών που αγαπιούνται. Οι

ερωτευμένοι δεν χρειάζονται εμένα ή εσάς. Και σημειώστε ότι η αποκατάσταση της ειρήνης δεν μπορεί να γίνει με τηλεχειριστήρια. Πρέπει κανείς να είναι εκεί. Και λάβετε υπόψη ότι ποτέ δεν είναι εύκολο.

Ε) Ποια είναι η αποστολή μας; Τίνος είναι αυτό το καθήκον;

Ποια είναι πραγματικά αυτή η διακονία που δόθηκε σ' εμάς που πιστεύουμε στο Θεό; Είναι το έργο του γκρεμίσματος του τείχους της δυσπιστίας και της εχθρότητας όπου και αν υπάρχει, και ιδιαίτερα επειδή χτίζεται γύρω από τις διαφορές πολιτισμού, φυλής, εθνικότητας, θρησκείας και οικονομικής κατάστασης. Για να συμφιλιώσουμε, πρέπει να οδηγηθούμε στη σωστή σχέση, να αναδιοργανώσουμε τις σχέσεις μας και να αποκαταστήσουμε την ενότητα με το Θεό και ο ένας με τον άλλο. Αυτό δεν είναι καθήκον των πολιτικών. Αυτό είναι δικό σας και δικό μου καθήκον. Καλούμαστε να συμβάλουμε στη συμφιλίωση. Καλούμαστε να αγωνιστούμε εναντίον του κακού. Πώς?

Ο μεγάλος Μαχάτμα της Ινδίας, ο Γκάντι, είπε: «Το να αρνείσαι να παλέψεις ενάντια στο κακό και τις αδικίες του κόσμου μας, σημαίνει να παραδίνεσαι στην ανθρώπινη φύση μας. Το να παλεύεις ενάντια στο κακό με τα όπλα του κακού σημαίνει να εισέρχεσαι στην ανθρώπινη φύση σου. Το να παλεύεις ενάντια στο κακό, τις αδικίες και την καταπίεση με τα όπλα του Θεού σημαίνει να εισέρχεσαι στη θεότητά σου».

ΣΤ) Αδελφός του Αδελφού και αδελφή της Αδελφής.

Επιτρέψτε μου να τελειώσω με μια ιστορία που πρέπει να συνέβη κάπου στη Μόσχα, η οποία κατά τη γνώμη μου βοήθησε δύο άτομα να εισέλθουν στη θεότητά τους:

Τον Τολστόι, τον διάσημο Ρώσο συγγραφέα, τον πλησίασε ένας άνθρωπος που βρισκόταν σε ανάγκη, σε έναν από τους δρόμους της Μόσχας. Ο Τολστόι, όπως και πολλοί συγγραφείς εκείνης της εποχής, δεν κατάφερε να βρει χρήματα στην τσέπη του. Γύρισε και είπε στον ζητιάνο: «Αδελφέ, αν είχα χρήματα μαζί μου, θα σου τα έδινα. Λυπάμαι, δεν έχω τίποτα». Και ο ζητιάνος του απάντησε: «Μου δώσατε περισσότερα από ό, τι περίμενα, με είπατε αδελφό».

Είμαστε σε θέση να συναναστραφούμε ο ένας τον άλλο ως αδελφό και αδελφή; Είμαστε έτοιμοι να αναγνωρίσουμε την διαφορετικότητα του άλλου με τον ίδιο τρόπο που θα θέλαμε να την αναγνωρίσουν και οι άλλοι; Ή συνεχίζουμε να ακολουθούμε τα βήματα του Κάιν: «Είμαι φύλακας του αδερφού μου;»

Αγαπητές αδελφές και αδελφοί: καλούμαστε να γίνουμε: όχι μόνο φύλακες των αδελφών, αλλά περισσότερο αδελφός για τον αδελφό και αδελφή για την αδελφή.

--

+ **Επίσκοπος Riah Abo El Assal**

Mobile 972 54 3100089

Τηλέφωνο & Fax 972 4 6000201